Annus XXI - Vol. XXI 1 Maii 1929 Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Litterae Apostolicae, p. 177 - Epistolae, p. 185.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 193 - *S. Congregatio pro Ecclesia Orientali:* I. Approbationes constitutionum, p. 194. II. Nominatio, p. 194 - *S. Congregatio de Propaganda Fide:* Nominationes, p. 194 - *S. Congregatio Rituum:* I. Plurium dioecesium. Declaratio circa officium S. Teresiae a Iesu Infante, p. 195. II. Taurinen. Decretum super « tuto » in causa ven. Ioannis Bosco, p. 195. III. Constantinopolitana. Decretum super martyrio in causa ven. Cosmae a Carboniano, p. 197.

Acta Tribunalium: *S. Poenitentiaria Apostolica:* Approbatio collectionis precum piorumque operum, p. 200.

Diarium Romanae Curiae: S. Congregazione dei Riti: Congregazioni Generale e Preparatoria - S. Penitenzieria Apostolica: Avviso di concorso - Segreteria di Stato: Nomine. Onorificenze - Necrologio, pp. 201-208.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXIX

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.

Administratio: Libreria Vaticana — Roma.

Pretium annuae subnotationis
Pro Italia, Lib. 20 — Extra Italiam, *L. it.* 35 —
Pretium unius fasciculi, Lib. 3 —

« *Bis fors in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXI, n. 5 - 1 Maii 1929)

ACTA PII PP. XI

Litterae Apostolicae

PAG.

I. *Cum tu.* - Designatur Abbas et ordinatur regimen novae abbatiae Sancti Pauli de Oosterholto, in Hollandia. - *12 Iulii 1928* 177

II. *Per similes.* - Fines reguntur inter dioeceses de Chittagong et Krishnagarensem in Indiis Orientalibus. - *18 Iulii 1928* 178

III. *Quum ex Apostolico.* - Immutantur fines dioecesis de Chittagong et praefecturae apostolicae de Assam. - *18 Iulii 1928* 180

IV. *Ex hac.* - Erectio praefecturae apostolicae de Yenki ex dismembratione vicariatus apostolici de Wonsan. - *19 Iulii 1928* 181

V. *Inter praestantiores.* - Basilicae minoris honoribus decoratur templum Taurinense Ss. Corporis Domini, a Miraculo nuncupatum. - *2 Augusti 1928* 182

VI. *Leodiensis dioecesis.* - Titulus et honores Basilicae minoris tribuuntur sanctuario Caprimontensi Beatae Mariae Gratiarum, Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, intra fines dioecesis Leodiensis. - *24 Augusti 1928* 183

Epistolae

I. *Quas nuper.* - Ad Emos PP. DD. Alexandrum tit. S. Augustini S. R. E. Card. Kakowski, Archiepiscopum Varsavien., Augustum tit. S. M. De Pace S. R. E. Card. Hlond, Archiep. Gnesnen. et Posnanien., et ad ceteros RR. PP. DD. Archiepiscopos et Episcopos Poloniae: litteris respondet datis Gnesnae ex communi conventu. - *26 Novembris 1928* . . . 185

II. *Agnovimus ex.* - Ad Emum P. D. Raymundum M. tit. Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Presb. Cardinalem Rouleau, Archiepiscopum Quebecensem ceterosque RR. PP. DD. Archiepiscopos et Episcopos ditionis Canadensis Terraeque Novae, litteris respondens ex communi conventu Quebeci datis. - *30 Novembris 1928* . . 186

III. *Optimum quidem.* - Ad R. P. D. Henricum Streicher, Episcopum tit. Thabracensem et Vicarium Apostolicum de Uganda, anno quinquagesimo exeunte a primum praedicato Christi nomine in ea regione. - *13 Decembris 1928* 187

IV. *Non sine Numinis.* - Ad R. P. D. Gregorium Diamare Episc. tit. Constantiensem eumdemque Congregationis Casinensis O. S. B. Praesidem, atque archicoenobii Montis Casini Abbatem Ordinarium, XIV exeunte saeculo a condito archicoenobio. - *10 Februarii 1929* 188

PAG.

V. *Quod epistula.* - Ad Emum P. D. Petrum, tit. S. Laurentii in Lucina S. R. E. Presb. Card. Gasparri, publicis negotiis Administrum, quem Legatum suum mittit ad sollemnia decies quaterque saecularia archicoenobii Casinensis. - *15 Aprilis 1929* 192

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 193

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I. Approbationes constitutionum 194

II. Notificatio 194

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Nominationes. 194

S. CONGREGATIO RITUUM

I. *Plurium Dioecesium.* - Declaratio. - *13 Martii 1929* 195

II. *Taurinen.* - Decretum super dubio de TUTO in causa Beatificationis et Canonizationis Ven. Servi Dei Ioannis Bosco, Sacerdotis, Fundatoris Piae Societatis Salesianae et Instituti Filiarum B. Mariae Virg. Auxiliatricis. - *23 Aprilis 1929* 195

III. *Constantinopolitana.* - Decretum super martyrio in causa Beatificationis seu declarationis martyrii Ven. Servi Dei Der Gomidas Keumurgian seu Cosmae de Carboniano, sacerdotis et parochi armeni, in odium fidei interempti. - *23 Aprilis 1929* 197

ACTA TRIBUNALIUM

S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

Decretum, quo approbatur collectio precum piorumque operum, quibus RR. PP. Indulgentias adnexuerunt ab a. 1899 ad a. 1928. - *22 Februarii 1929* 200

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Riti: *Congregazioni Generale e Antipreparatoria* 201

II. S. Penitenzieria Apostolica: *Avviso di concorso* 201

III. Segreteria di Stato: *Nomine. Onorificenze* 203

IV. Necrologio 208

Annus XXI - Vol. XXI 1 Maii 1929 Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE APOSTOLICAE

I

DESIGNATUR ABBAS ET ORDINATUR REGIMEN NOVAE ABBATIAE SANCTI PAULI DE OOSTERHOLTO IN HOLLANDIA.

PIUS PP. XI

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Cum tu, Abbas ad Sancti Pauli de Wiciaco, in dioecesi Atrebatensi in Gallia, Congregationis Gallicae Ord. S. Benedicti alumnus, nunc degens in Hollandia in civitate de Oosterholto Bredanae dioecesis intra fines, exponendum Nobis curaveris, perspecto statu religiosae domus S. Pauli de Oosterholto, quam modo Nos pro benevolentia Nostra erga Ordinem Divi Benedicti in abbatiam erigere dignati sumus, ad persequendum opus, quod in eadem domo, usque ad recentem in abbatiam erectionem, dependente ab abbatia Sancti Pauli de Wiciaco, tu, dilecte fili, uti Abbas eiusdem Sancti Pauli de Wiciaco monasterii viginti circiter annis constanti studio aggressus est, te in votis admodum habere, ut de Nostra venia, dimisso titulo Abbatis ad Sancti Pauli de Wiciaco, novae huic abbatiae Sancti Pauli de Oosterholto uti Abbas et Ordinarius eodem Nostra auctoritate praeficiaris: Nos, ut diuturno labori tuo meritum tribuamus praemium, votis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Audito igitur dilecto filio Nostro Camillo S. R. E. Diacono Cardinali Laurenti, Praefecto Congregationi religiosorum sodalium negotiis praepositae, omnibusque rei momentis attento seduloque studio perpensis, apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi, volumus ac decernimus ut tu, praevia absolutione a vinculo de Apostolicae potestatis plenitudine facta, relicto titulo Abbatis S. Pauli de Wiciaco in Gallia, quo huc usque potitus es, praeficiaris novae abbatiae Sancti Pauli de Ooster-

holto in Hollandia, illiusque sis rite primus de regimine Abbas atque Ordinarius, servatis adamussim iuris et Constitutionum praescriptis. Ad componendum vero statum iuridicum monachorum ambarum abbatiarum, qui usque ad erectionem novae huius in Hollandia abbatiae omnes erant de iure monachi unius gallicae abbatiae Sancti Pauli de Wiciaco, et ad servanda tam iura ac libertatem uniuscuiusque monachi secundum Gallicae Congregationis constitutiones, quam bonum et necessitates utriusque monasterii, pariter, Nostra auctoritate, per praesentes decernimus: ut unusquisque monachus stabilitus sit ipso facto, ac sine ullo speciali instrumento, in illo monasterio in quo manebit die promulgationis Literarum erectionis novae abbatiae, nisi autem in scriptis declaraverit velle se altero in monasterio stabiliri: ut per quinque annos, a die eiusdem promulgationis computandos, nullus monachus ad normam praecedentis dispositionis, in una ex duabus abbatiis de iure stabilitus, in altera autem de facto manens, in primam transire, mitti, vel vocari possit, nisi de consensu duorum Abbatum quorum interest. Demum cum nominationis tuae in primum Abbatem novae abbatiae de Oosterholto effectus fuerit vacatio sedis abbatialis de Wiciaco, praecipimus ut sedi ita vacanti regulariter provideri possit; et ad eligendum ad normam sacrorum canonum ac constitutionum Congregationis Gallicae, suum novum Abbatem, validum sit plenaque auctoritate polleat, in quantum indiget, regulare capitulum Sancti Pauli de Wiciaco. Haec volumus atque decernimus benevolentiam Nostram erga inclytam Benedicti familiam significantes; ceterum non dubitamus quin te auspice ac moderatore, nova haec abbatia ad Sancti Pauli de Oosterholto in Hollandia et monachorum numero, et bonorum operum ornamento succrescat, et feliciter floreat. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XII mensis Iulii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

FINES REGUNTUR INTER DIOECESES DE CHITTAGONG ET KRISHNAGARENSEM IN INDIIS ORIENTALIBUS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Per similes Apostolicas Litteras, die XXV mensis Maii superioris anni MDCCCCXXVII Piscatoris anulo obsignatas, dioecesis de Chittagong in Indiis Orientalibus erecta fuit, eiusdemque dioe-

cesis territorii limites statuti fuerunt. Praefatae novae dioecesis territorium partem complectebatur districtus vulgo de *Gopalganj* nuncupati, quod in memoratis Litteris per verba « partim de Gopalganj » declarabatur. Cum vero pluries huius districtus de Gopalganj fines civiles immutati fuerint, difficultates ortae sunt inter Episcopum de Chittagong et Episcopum Krishnagarensem quod attinet ad ecclesiasticae iurisdictionis exercitationem. Has ad removendas difficultates nuper venerabilis frater Eduardus Mooney, Apostolicus Delegatus in Orientalibus Indiis, Nos humiliter flagitavit, ut praedictae novae dioecesis de Chittagong fines rectius definirentur. Nosque id in christiani populi emolumentum maxime cessurum rati, omnibus adiunctis attente perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, de eorundem fratrum consilio, praedictam Indiarum Orientalium Delegati propositionem in examen revocantes, haec quae infra scripta sunt decernenda existimavimus. Nimirum motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, ut novae dioecesis de Chittagong fines, non minus quam dioecesis Krishnagarensis fines certo modo constituantur, volumus ut dioecesi de Krishnagar partes duae (vulgo *Thanas*) ad septemtrionem territorii de *Gopalganj*, de quo agitur in supra recensitis Litteris Apostolicis sub anulo Piscatoris datis, sitae, deinceps tribuantur, eae nempe quae nomine veniunt *Kasiani* et *Muksudpur*, et vicissim ad dioecesim de Chittagong pertineant aliae partes duae (vulgo *Thanas*), quae ad meridiem spectant, et de *Gopalganj* ac de *Kokualipara* nuncupantur.

Haec quidem edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Iulii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

IMMUTANTUR FINES DIOECESIS DE CHITTAGONG ET PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE ASSAM.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam.— Quum ex Apostolico munere, quo fungimur, Ecclesiarum omnium cura Nobis commissa fuerit, felici illarum statui ac prospero regimini pro re ac tempore consulimus. Iamvero cum venerabiles fratres Arcturus Le Pailleur, Episcopus de Chittagong in Indiis Orientalibus, et Aloisius Mathias, Praefectus Apostolicus de Assam, enixe Nos flagitaverint ut duos districtus civiles ad apostolicam praefecturam de Assam huc usque pertinentes ab ea dismembrarentur, et cum venerabilis frater Eduardus Mooney, Delegatus Apostolicus Indiarum Orientalium, petitionem praedictam gravissima sua commendatione roboraverit: Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, ad maiorem Dei gloriam christianique populi salutem, haec quae sequuntur, statuenda existimavimus. Nimirum motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, duos civiles districtus de *Sylhet* et *Cachar* a praefectura apostolica de Assam seiungimus sive dismembramus, ipsosque, iisdem servatis confiniis, dioecesi de Chittagong adiungimus sive incorporamus.

Haec volumus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces, iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII mensis Iulii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

ERECTIO PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE YENKI EX DISMEMBRATIONE VICARIATUS APOSTOLICI DE WONSAN.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex hac Divi Petri Cathedra, quam divinitus obtinemus, in omnes christiani orbis regiones, longo licet terrarum marisque spatio seiunctas, sublimi tamquam e specula, mentis Nostrae oculos convertimus, et quae ad expeditiorem conducant rei christianae procurationem, sollicito studio decernere satagimus. Haec animo repetentes, cum vicariatus apostolicus de Wonsan in Corea, amplitudine territorii et incolarum numero conspicuus, amplectatur provinciam de Yenki pertinentem ad Manciuriam, quae ab Ordinarii sede dissita, ob fidelium numerum in dies feliciter percrebrescentium, quoad spirituales populi necessitates peculiarem curam requirere videtur, cumque ipse venerabilis frater Bonifacius Sauer, e Congregatione Ottiliensi O. S. B. pro exteris missionibus, Episcopus titularis Appiariensis ac Vicarius Apostolicus dicti vicariatus de Wonsan, Nos enixis precibus flagitaverit ut tota illa provincia, ab eodem vicariatu per Nos detracta, in peculiarem praefecturam apostolicam erigeretur: Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ac praehabitis votis tam venerabilis fratris Marii Giardini, Archiepiscopi titularis Edesseni, Delegati Apostolici in Iaponia et Corea, quam venerabilis fratris Celsi Costantini, Archiepiscopi tit. Theodosiopolitani, Delegati Apostolici in Sinis, nec non rogata sententia P. Abbatis generalis Congregationis Ottiliensis Ordinis Sancti Benedicti cuius curis vicariatus de Wonsan est commissus, omnibus denique rei momentis attente perpensis, supra memorati Vicarii Apostolici votis concedendum esse existimavimus. Quae cum ita sint, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, provinciam civilem de *Yenki* a vicariatu apostolico de Wonsan seiungimus; eandemque provinciam, sic separatam sive dismembratam, in praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen facimus de *Yenki*, ita tamen ut eadem provincia, sive nova praefectura, servetur curis Congregationis Ottiliensis Ordinis Sancti Benedicti, de re christiana in dicto territorio de Yenki optime meritae.

Haec volumus, edicimus decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque

integros effectus sortiri atque obtinere, illisque, ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum ac definiendum esse; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIX mensis Iulii anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

BASILICAE MINORIS HONORIBUS DECORATUR TEMPLUM TAURINENSE SS. CORPORIS DOMINI, A MIRACULO NUNCUPATUM.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Inter praestantiores sacras aedes, quibus Taurinensis civitas nobilitatur, conspicuum sane locum obtinet templum Corporis Domini a Miraculo nuncupatum, a municipii curatoribus conditum ad perennandam memoriam celeberrimi illius prodigii, quod evenit die VI m. Iunii an. MCCCCLIII, ex quo eadem civitas urbis a Sacramento gloriosum titulum est mutuata. In loco ubi primum parvum exstitit sacellum, a magni nominis architecto Ascanio Vitozzi delineatum, anno MDLXXXXVIII structura atque artis operibus praenobile templum surrexit. Frontem ornant mirificae statuae; intus autem obductum pretioso marmore atque aëre, a summis artificibus pictas gestat tabulas, atque in abside et odeis auro decorum adeo nitet concinne, ut inter nationalia monumenta templum ipsum merito enumeretur. Sacrarium albariis perraris operibus excultum, copiosa ac praedivite supellectile abundat, serica paramenta atque argentea vasa, dono oblata, Sabaudiae Principum pietatem ac munificentiam testantur. Inservit templo frequens clerus, et divini cultus splendori consulit potissimum Conlegium sacerdotum theologorum a Ssmo Sacramento appellatum, iam inde ab anno MDCLX a Taurinensi Archiepiscopo fundatum, quod iugiter floruit viris sanctimonia praestantibus, quos inter memorare iuvat Iosephum Benedictum Cottolengo, inter Beatos caelites nuper adscitum, qui hoc in templo ante imaginem Deiparae a Gratiis orans, condendae parvae domus a divina Providentia consilium mente primum molitus est. Nec desunt sanctorum lypsana atque insignia quidem, et privilegia indulgentiarum de thesauro Ecclesiae, et

fidelium societates atque congregationes, sodalium frequentia, et susceptorum operum laude commendatae. Haec animo repetentes, cum dilectus filius Noster Iosephus S. R. E. presbyter Cardinalis Gamba, ex dispensatione Apostolica Augustae Taurinorum Archiepiscopus, vota exprimens et sua et Capituli canonicorum, Nos enixis precibus flagitaverit ut conlegiatam enunciatam a Sacratissimo Corpore Christi ecclesiam, ad Basilicae minoris honores evehere, de Nostra benignitate, dignemur: Nos, ut christiani populi pietas erga divini amoris Mysterium magis magisque excitetur, optatis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, audito venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, perpetuumque in modum, conlegiatam ecclesiam Sanctissimi Corporis Christi civitatis Taurinensis, Basilicae minoris titulo cum privilegiis et honorificentiis, quae iuxta decreta et morem huic titulo competunt, condecoramus.

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere: suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die II m. Augusti anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VI

TITULUS ET HONORES BASILICAE MINORIS TRIBUUNTUR SANCTUARIO CAPRIMONTENSI BEATAE MARIAE GRATIARUM, ORDINIS CARMELITARUM EXCALCEATORUM, INTRA FINES DIOECESIS LEODIENSIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Leodiensis dioecesis intra fines Carmelitarum Discalceatorum exstat, e religiosa provincia Brabantina, conventus Caprimontensis, cui annexum est templum sive sanctuarium No-

strae Dominae vulgo *de Chèvremont* nuncupatae. Fertur eodem in Caprimontensi colle sub titulo Sanctae Mariae de Castronovo iam a saeculo septimo ecclesiam eidemque adiectum monasterium haud parvi momenti exstitisse; at templum huiusmodi, quod privilegiis divitiisque imperatores, Episcopi principesque auxerant, cum monasterio et castro, decimo exeunte saeculo solo aequatum est. Feliciter vero eodem in loco Patres e Societate Iesu, ex Anglia depulsi, circa annum MDCLXX exiguum oratorium erexerunt, in quo publicae venerationi expositam parvam Beatae Mariae Virginis statuam, quae in ulnis Iesum Infantem gestat, conlocarunt; et cum illuc brevi tempore non modo ex Leodiensi dioecesi sed e continenti etiam regione fideles Deiparam, in simulacro caprimontensi, veneraturi frequentes convenerint, Patres e Societate Iesu quam memoravimus, de Episcopi consensu aptum sacellum, anno Domini MDCLXXXVIII exstruendum curarunt, quod postea, anno MDCXCVII, etiam ampliarunt. Illud parvum sacellum per duo fere saecula peregrinorum more christifideles pie studioseque lustrarunt; sed, die III Septembris an. MDCCCLXXVII, votis populi clerique concedens Leodiensium Episcopus tandem lapidem fundamenti novae exaedificandae ecclesiae posuit, quae Carmelitarum curis tradenda esset. Anno tantum MDCCCLXXVIII Carmelitae Discalceati in conventus Caprimontensis possessionem venere; quo ex tempore sollerter sanctuarium Beatae Mariae Gratiarum *de Chèvremont*, domui suae adiectum, quoquo pacto explendum enixi sunt. Sacra aedes, quam anno MDCCCXCIX mense Septembri Leodiensium Episcopus tunc temporis exsistens consecravit, stylo gothico confecta, molis amplitudine et artis operum excellentia maxime decora est; in eaque parvam statuam fideles venerantur Beatae Mariae Virginis Matris Gratiarum, in ipso colle caprimontensi a Patribus Societatis Iesu conlocatam, et quam, nomine ac mandato Nostro, anno MCMXXIII Leodiensium Episcopus pretioso diademate sollemniter redimivit. Haec animo repetentes, cum dilectus filius Noster Cardinalis Mechliniensium Archiepiscopus, una cum venerabili fratre Leodiensium Episcopo, valde suffragio suo commendet vota Prioris conventus Caprimontensis, ex Ordine Carmelitarum Discalceatorum, qui, nomine, tam Capituli sui conventus quam Provincialis eiusdemque Consilii, nec non Moderatorum maiorum Ordinis laudati, Nos enixe rogaverit ut hoc anno, vertente quinquagesimo ab eiusdem conventus initiis ac proinde quinquagesimo expleto a fundatione ecclesiae conventui ipsi adnexae, eandem sacram aedem titulo privilegiisque Basilicae minoris cohonestare dignaremur, Nos optatis hisce concedendum ultro libenterque existimavimus. Quapropter, conlatis consiliis cum venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, apostolica

Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi, perpetuumque in modum, ecclesiam sive sanctuarium Beatae Mariae Virginis titulo Matris Gratiarum, vulgo *de Chèvremont* nuncupatae, conventui Caprimontensi Carmelitarum Excalceatorum adiectam, intra fines Leodiensis dioecesis, titulo ac dignitate Basilicae minoris decoramus, cum omnibus privilegiis atque honoribus quae huius tituli iuxta decreta ac morem propria sunt.

Porro haec largimur, decernentes praesentes Litteras Nostras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIV m. Augusti an. MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMOS PP. DD. ALEXANDRUM TIT. S. AUGUSTINI S. R. E. CARD. KAKOWSKI, ARCHIEPISCOPUM VARSAVIEN., AUGUSTUM TIT. S. M. DE PACE S. R. E. CARD. HLOND, ARCHIEP. GNESNEN. ET POSNANIEN., ET AD CETEROS RR. PP. DD. ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS POLONIAE: LITTERIS RESPONDET DATIS GNESNA EX COMMUNI CONVENTU.

PIUS PP. XI

Dilecti filii Nostri ac venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Quas nuper ex Gnesnensi conventu dedistis perofficiosas litteras, eas libenti quidem laetoque animo perlegimus; novum enim in eis argumentum perspeximus cum pietatis et obsequii vestri tum pastoralis illius sollertiae qua vos egregie nitetis. Siquidem opportune vos, priusquam coeptus vestros auspicaremini, sanctarum rerum commentationi in recessu sacro vacavistis, ut, alacriore spiritu flagrantes, ea simul decerneretis quae maxime, tam necessario tempore, ad ecclesiarum vestrarum bonum conferrent. Merito igitur vos laude honestamus: quamquam enim *neque qui plantat, neque qui rigat est aliquid, sed qui incrementum dat Deus,*

is tamen operam postulat industriamque sacrorum pastorum; quibus eo magis favet quo sunt gloriae suae studiosiores. Iamvero aliud est in communi vestra epistula quod Nos magni facimus: illa videlicet voluntatum consensio atque concordia qua vos simul, latini rutenique episcopi, nitemini ut dissidentes russi, qui in Polonia versantur, ad sinum revocentur Ecclesiae matris quod quidem quo fiat quantocius, votum est bonorum omnium optatissimum. Interea, hac spe laeti, id precantes ut labores curaeque vestrae in polonorum utilitatem secundo exitu fortunentur, in divinorum munerum auspicium itemque in paternae benevolentiae Nostrae signum, vobis, dilecti filii Noster et venerabiles fratres, cunctoque clero ac populo unicuique vestrum concredito, apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXVI mensis Novembris anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. RAYMUNDUM M. TIT. SANCTI PETRI IN MONTE AUREO S. R. E. PRESB. CARDINALEM ROULEAU ARCHIEPISCOPUM QUEBECENSEM CETEROSQUE RR. PP. DD. ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS DITIONIS CANADENSIS TERRAEQUE NOVAE, LITTERIS RESPONDENS EX COMMUNI CONVENTU QUEBECI DATIS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster et venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Agnovimus ex vestris litteris, nuper datis, Quebecum vos convenisse ut communiter necessitatibus consuleretis dioecesium vestrarum; nec voluisse vos coetus incipere nisi prius pietatem atque obsequium vestrum erga Nos Sedemque Apostolicam testati essetis. Novum enim id est pastoralis studii vestri argumentum; quapropter gratissimum plane Nobis contingit. Quid enim magis optare debemus quam ut pastores singuli rationibus diligenter prospiciant rei catholicae et animarum saluti quas ipsis pascendas ac tuendas Pastor aeternus commisit? Hoc enimvero cum semper fructuosum et Ecclesiae disciplinae consentaneum tum praesertim in hac difficultate temporum salutare ac prope necessarium esse intelligimus: etenim eo vigilantiores coniunctioresque pastores esse oportet quo magis erroribus vitiorumque illecebres gliscentibus fides christiani gregis periclitatur. Itaque valde equidem vobis de sollertia gra-

tulamur, qua ex regionibus tum longinquis in unum coivistis ut mira voluntatum concordia, plenum militantis Ecclesiae triumphum maturaretis. Atque utinam dies ille elucescat, quo, uti scribitis, veritas errorem, caritas dissentionis spiritum devincat, et quo tandem in gentibus tam diu vexatis pax feliciter restauretur quam de caelo Iesus Dominus in terram deduxit. Hanc in rem, libenter, uti optastis, opportuna auxilia enixe a Deo vobis precamur, ut quae simul scivistis ea, clero populoque obsequente, exsequamini. Ceterum, observantiam vestram paterno admodum rependentes animo, in caelestium munerum auspicium itemque in benevolentiae Nostrae signum, vobis, dilecte fili noster et venerabiles fratres, cunctoque gregi unicuique vestrum concredito apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXX mensis Novembris anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

III

AD R. P. D. HENRICUM STREICHER, EPISCOPUM TIT. THABRACENSEM ET VICARIUM APOSTOLICUM DE UGANDA, ANNO QUINQUAGESIMO EXEUNTE A PRIMUM PRAEDICATO CHRISTI NOMINE IN EA REGIONE.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Optimum quidem consilium iniisti annum celebrandi quinquagesimum ex quo primum in regionem de Uganda religio catholica invecta est; omnes enim probe norunt quae et quanta hoc annorum spatio, *missionales Africae* exantlarint ut in vicariatu isto, cui tu praees sollertissime, christianum nomen triumpharet. Siquidem non modo vexationes crebras ac pericula omne genus, sed etiam mortem ipsam apostolici viri sane multi una cum fidelibus laetanter oppetiere; ita ut non semel, nisi Deus praesentissima ope adfuisset, de salute Ugandae desperandum esse videretur. Iamvero istic quoque factum est ut sanguis martyrum semen esset christianorum: etenim in immensum sane recens succrevit, ut ipse scribis, christifidelium munerus, quibus quidem christiana fide instituendis in eaque servandis cum missionales ex Europa permulti tum ipse indigena clerus actuosam dant operam. Valde igitur tibi tuisque omnibus de eventu tam fausto gratulamur, debitas Deo grates vobiscum persolventes, quod Ugandam tot sauciatam vulneribus Martyrumque sanguine purpuratam, erigere

et quasi corona redimire dignatus est. Atque animos ex hac celebratione sumite, Seminaria praesertim et consociationes varias cotidie magis provehendo, quibus tanta salutis spes continetur. Nos vero, pacis Principem Iesum Dominum enixe precati ut plene admodum istic suum regnum stabilire et confirmare velit, ad laetabilis rei splendorem itemque ad animarum fructum augendum, tibi damus libenter, venerabilis frater, ut, sacris operatus, nomine et auctoritate Nostra adstantibus benedicas, plenam admissorum veniam eisdem proponens, usitatis Ecclesiae condicione lucrandam. Caelestiumque auspex numerum ac paternae benevolentiae Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis frater, missionariis singulis iisque omnibus qui sunt vigilantiae tuae concrediti, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XIII mensis Decembris anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

IV

AD R. P. D. GREGORIUM DIAMARE EPISC. TIT. CONSTANTIENSEM EUMDEMQUE CONGREGATIONIS CASINENSIS O. S. B. PRAESIDEM, ATQUE ARCHICOENOBII MONTIS CASINI ABBATEM ORDINARIUM, XIV EXEUNTE SAECULO A CONDITO ARCHICOENOBIO.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Non sine Numinis instinctu contigisse videtur, ut, XIV abhinc saeculis, Benedictus e Nursia, legifer pater vester, cum in verticem Casini montis ascendisset, penitus everso, quod inibi adhuc exstabat, Apollinis delubro, celeberrimum eodem loco monachorum coenobium excitaret, quod, ingruentibus usquequaque ignorantiae vitiorumque tenebris, disciplinarum virtutumque omnium perfugium atque praesidium futurum erat. Praeclarum enim istud monasticae vitae domicilium non modo, ut decessoris Nostri f. r. Pii Pp. X verbis utamur, « gravissimis temporibus quasi Ecclesiae columen, fideique propugnaculum apparuit » (Litt. Ap., X Febr. MDCCCCXIII), sed illa etiam, quibus civilis cultus alitur, litterarum bonarumque artium documenta tam religiose adservavit, ut quae Graecorum Romanorumque ingenium et labor, etsi tot permixta erroribus, scripta ante protulerat ad humanitatis emolumentum vitaeque decus, ea christianae sapientiae monumentis aucta, posteritati tradere contenderet.

In qua quidem egregia istius monasterii laude ad historiae fidem illustranda, non est profecto cur diu multumque moremur. Quis enim ignorat istic bene multos floruisse viros, qui procul a saeculi strepitu molliorisque vitae blandimentis, divinis contemplationibus vacando, arctiusque cotidie Deo adhaerendo, religiosae perfectionis apicem assecuti sunt? Ecquis, veteres annales evolvendo non didicit sodales vel a priore Ordinis aetate vestros cum sacras omni contentione excoluisse disciplinas, quibus germana Ecclesiae fides incolumis servaretur, tum, barbaris omnia ferro ignique vastantibus, litterarum codices, vel dispersos oblivioneque obrutos studiose conquisivisse, vel vetustate usuque corruptos ingeniose diligenterque transcripsisse? Nonne item omnibus compertum, animosos istinc, nullo non tempore catholicae veritatis praecones profectos esse, ut in regiones vel remotissimas christianam fidem humanitatemque inveherent?

Nec tantum fidei et veteris sapientiae beneficia pluribus populis Benedictini sodales attulere, sed etiam in saltuosis incultisque terris, per Europam, aratro subvertendis naviterque fecundandis ipsorum desudavit sollertia; itemque, viis novis patefactis, diversas civitates arctis quibusdam amicitiae commerciorumque vinculis copulare, et cives, qui saepenumero inter se digladiarent, in Christo pacatos, artes omne genus, ad humanioris vitae usum, docere consueverunt. Cumque haec omnia assequi atque efficere coelesti ope assiduis precibus impetrata contenderent, hinc praeclarum illud, quasi peculiare eorum insigne, *ora et labora* atque illud *Cruce et aratro:* quae quidem effata, spiritu instincta Legiferi Patris, quasi tamquam mandatum ab eo traditum, recipere et colere nullo non tempore sanctum ac sollemne habuerunt. Quam ob rem, ob multiplicia, quae usque adhuc memoravimus, promerita, dicere quidni liceat, Ecclesiam in tanta rerum eversione — cum Romanum rueret imperium, et incursionibus barbari suis omnia permiscerent — principe Ordinis domicilio archicoenobio isto, veluti singulari praesidio, Dei providentia excitato, usam esse? Quin immo, nonne Ordini vestro magnam partem tribuendum, si nova solidiorque ex iis tempestatibus ac procellis christiana societas emersit? Itaque mirum non est, si Romani Pontifices plurimi, si Reges Imperatoresque non pauci, ut securitate ac pace fruerentur, se istuc receperunt, pieque, aliquantisper saltem, apud Benedicti sepulcrum, commorati sunt.

Satis, propterea, superque causae fuit, cur Casinense coenobium Decessores Nostri laudibus cumularent: ut, exempli gratia, Nicolaus II, qui *monasticae normae principale gymnasium* (litt. decr. *Pastoralis sollicitudinis*); ut Paschalis II, qui *universorum per occidentem monasteriorum caput* (litt. *In monasticae*); ut Urbanus V, qui *celebre monasterium quod aliorum fuit initium ac forma* (litt. *Dudum dilecti*) appellavit. Ac recens

summo extulit praeconio Pius X, qui in Apostolicis Litteris, quas memoravimus, ita de Casinensi Monasterio loquitur: « ... Hic servata est divinae non minus quam humanae legis verenda sanctitas, teterrima illa tempestate, qua per vim atque iniuriam omnia miscebantur. Quid Italia, quid civilis Europa Casinensibus monachis debeat, edocet magistra vitae ac nuntia veritatis historia; ex qua pariter comperimus, per longam annorum seriem, Monasterii Casinensis fastos Romanae Ecclesiae historiae magnam esse partem ».

Quapropter opportunum admodum, cum tuis, inivisti consilium, venerabilis frater, saeculum quartum decimum a monasterio condito sollemniter celebrandi: quae quidem sollemnia, quibus beneficia a Deo Ordini vestro et per vos humano generi — saeculorum decursu — collata commemorabitis, sine ulla dubitatione efficient, ut, grato vos in bonorum omnium Datorem animo, praeclara decessorum vestrorum exempla etiam atque etiam imitari atque aemulari contendatis. Quod autem decrevistis — ut huiusmodi faustitatem uberiores fructus consequantur — dioecesanam apud vos Synodum cogi et Eucharisticum haberi conventum, id valde eiusmodi evento consentaneum Nobis videtur, videtur sodalitati vestrae omnibusque istius dioecesis fidelibus perutile. Etenim si legitima cleri Synodus ad germanam fidem fovendam et ad disciplinam aptius restaurandam magnopere confert, nihil magis quam Eucharistici coetus divinae ardorem caritatis et christianae vitae usum in populo excitat ac provehit. Nullis igitur curis laboribusque parcito, venerabilis frater, ut coepta tam sancta diligenter apparentur et ad felicem exitum adducantur; in quo pro certo habemus cum tuorum sodalium navitatem, tum cleri populique studiosam operam tibi non defore. Nos quidem huius eventus laetitiam habemus vobiscum communem, eo magis quod pergrata subit animum Nostrum recordatio, Nosmet olim, nec semel, ad coenobium vestrum, et Nostrae in beatum patrem Benedictum pietatis et studiorum causa nostrorum, conscendisse, ibique per silentia locorum ad tantas Ordinis vestri glorias memoriasque recolendas abreptos, atque legiferi Patris vestri reliquias in sacro hypogaeo pientissime veneratos, tam vehementem inde hausisse animi dulcedinem, ut ipsa rei memoria solacio Nos adhuc gaudioque perfundat. Iamvero, ut Decessores Nostri, data opportunitate, archicoenobio vestro paternae benevolentiae documenta plurima praestiterunt, sic Nos, hanc occasionem libenter nacti, peculiarem vobis voluntatis Nostrae significationem praestare cupimus; itaque petitioni optatisque vestris ultro concedentes, haec quae sequuntur, per has Litteras statuimus:

I. Ut sacerdotes omnes, qui pietatis causa ad Casinense archicoenobium advenerint, in quovis istius cathedralis ecclesiae altari Missam *vo-*

tivam S. Benedicti, hoc dumtaxat vertente anno, celebrare queant, exceptis tamen festis duplicibus I et II classis, diebus dominicis maioribus, itemque feriis, vigiliis et octavis privilegiatis.

II. Ut vobis liceat in perpetuum Sancti Benedicti *Missam* — at unice *Conventualem* — singulis feriis tertiis in eadem ista Basilica celebrare, rata per Nos, quae apud vos viget, vetere consuetudine; modo tamen feriâ tertiâ ne agatur Officium aut festi duplicis 1ae et 2ae classis, aut feriae vel vigiliae vel Octavae privilegiatae.

III. Ut die XXI mensis Martii, in quem incidit piissimi transitus S. Benedicti liturgica commemoratio, itemque die XI mensis Iulii, in sollemnitate scilicet legiferi Patris vestri, hoc tamen dumtaxat vertente anno, omnes christifideles, qui rite expiati ad sacram Synaxim accesserint, *toties* plenaria indulgentia fruantur, *quoties* templum istud cathedralem inviserint, ibique ad mentem Nostram aliquantisper saltem oraverint. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Rem autem iam nunc hoc loco nuntiamus, quam pro certo habemus fore vobis iucundissimam; cum scilicet vehementer optemus saecularibus sollemnibus vestris quasi praesentes adesse, Legatum Nostrum suo tempore ad vos missuri sumus, qui personam Nostram gerens, sacris caerimoniis nomine Nostro praesideat, easque romanae purpurae splendore augustiores reddat.

Quod autem, venerabiles frater, officiosis litteris haud ita pridem datis, a Nobis efflagitabas, ut plenissimam vobis indulgentiam in forma Iubilaei extraordinarii concederemus, id Nos ampliore quidem largitione, ut norunt omnes, praeoccupavimus; cum enim saecularis haec commemoratio vestra in quinquagesimum incidat annum, ex quo primum Nos Deo litavimus, imploratum a vobis beneficium non ad unum contrahi ac concludi archicoenobium vestrum, sed ad universum catholicum orbem proferri ac pertinere voluimus.

Caelestium interea munerum auspicem, peculiarisque caritatis Nostrae testem, cum tibi, venerabilis frater, singulisque Benedictini Ordinis sodalibus, tum cuncto clero populoque tuis curis concredito, apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die X mensis Februarii, in festo Sanctae Scholasticae virginis, anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

V

AD EM. P. D. PETRUM, TIT. S. LAURENTII IN LUCINA S. R. E. PRESB. CARD. GASPARRI, PUBLICIS NEGOTIIS ADMINISTRUM, QUEM LEGATUM SUUM MITTIT AD SOLLEMNIA DECIES QUATERQUE SAECULARIA ARCHICOENOBII CASINENSIS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster salutem et apostolicam benedictionem. — Quod epistula haud ita pridem data ad venerabilem fratrem Gregorium Diamare Episcopum tit. Constantiensem libentissime nuntiavimus, sollemnia scilicet decies quaterque saecularia, quibus Casinensis Archicoenobii ortus proxime celebrabitur, per Legatum Nostrum Nos esse participaturos, id ita praestare volumus, ut vel luculentius inde pateat quo Nos pietatis studio in praeclarum illum religiosae disciplinae parentem et decus, Benedictum e Nursia, feramur, et qua paterna caritate increbrescentem eius subolem complectamur universam. Siquidem tibi, dilecte fili Noster, qui tam prope Nobis in Ecclesiae gubernaculis moderandis assides, quique impensius prae ceteris curas sollicitudinesque participas et gaudia Nostra, perhonorificum huiusmodi, munus demandamus, non dubitantes id et tibi admodum gratum et Casinensibus omnibus fore iucundissimum.

Te igitur per has litteras Legatum Nostrum eligimus, qui Nostram gerens personam, sollemnibus in Casino Monte propediem celebrandis nomine et auctoritate Nostra praesideas, singulasque caerimonias ad laetum exitum dirigas. Quemadmodum vero pro certo habemus romanae purpurae amplitudinem Legati Nostri dignitate auctam ad fausti huius eventi splendorem magnopere esse collaturam, ita omnino confidimus eam, qua nites, pietatem, tuumque in veneratum patrem Benedictum religionis studium omnibus fore et exemplo et incitamento. Interea ut omnia prospere salubriterque succedant a Deo precati, felicis rei exitus conciliatricem paternaeque voluntatis Nostrae testem, cum tibi, dilecte fili Noster, tum iis omnibus qui celebrationi intererunt, apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XV mensis Aprilis anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

8 Martii 1929. — Cathedrali Ecclesiae Sancti Ioannis Portoricensis, praefecit R. P. D. Edwinum B. Byrne, hactenus Episcopum Poncensem.

— Cathedrali Ecclesiae Poncensi, R. P. Aloisium Wellinger, e Congregatione Ssmi Redemptoris, provinciae Americanae.

5 Aprilis. — Cathedrali Ecclesiae Vladislaviensi seu Calissiensi, R. P. D. Carolum Radoński, hactenus Episcopum Berissensem.

13 Aprilis — Cathedrali Ecclesiae Ragusinae, R. D. Iosephum Carević, canonicum parochum ecclesiae cathedralis Spalatensis.

15 Aprilis. — Cathedrali Ecclesiae Venetensi in Gallia, R. D. Hippolytum Tréhiou, canonicum cathedralis Ecclesiae Briocensis, eiusdemque dioecesis Vicarium generalem.

— Cathedrali Ecclesiae Montis Albani, R. D. Aemilium Roques, canonicum metropolitanae Ecclesiae Albiensis, ibique rectorem Seminarii.

18 Aprilis — Titulari episcopali Ecclesiae Philomeliensi, R. D. Fridericum Emanuel, e Pia Societate Salesiana ven. Ioannis Bosco, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Donati Card. Sbarretti, Episcopi Sabinensis et Mandelensis.

19 Aprilis. — Cathedrali Ecclesiae Melensi, R. P. Michaelem Paternain, e Congregatione Ssmi Redemptoris.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I

APPROBATIONES

Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI, decreto Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, *die 28 Iulii 1928* constitutiones monachorum Mechitaristarum, cuius domus princeps in urbe Venetiarum sita est, *definitive* approbavit; item decreto *diei 6 Aprilis 1929* modificatas Constitutiones Congregationis Monachorum Basilianorum, graeci ritus, cuius domus princeps est abbatia S. Mariae Gratiarum in oppido Cryptoferratae, *experimenti gratia, ad septennium*, approbavit.

II

NOTIFICATIO

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decreto Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali diei 2 Martii 1929, R. P. D. Petrum Pisani, Archiepiscopum titulo Constantiensem in Moesia, nominare dignatus est Delegatum Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali quoad Seminaria, Collegia et Instituta ecclesiastica ac pia, ritus orientalis, utriusque sexus, in Urbe exsistentia.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

10 Februarii 1929. — R. P. Evaristus Tchang, e clero saeculari vicariatus apostolici de Iehol, *Vicarius Apostolicus de Tsining in Sinis.*

— R. P. Eduardus Sheehan, presbyter e Congregatione Missionis, *Vicarius Apostolicus de Yukiang in Sinis.*

10 Aprilis. — R. P. Burcardus Huwiler, e Societate Missionariorum Africae, *Vicarius Apostolicus de Bukoba in Africa Centrali.*

11 Aprilis. — R. P. Antonius Oomen, e Societate Missionariorum Africae, *Vicarius Apostolicus de Mwanza in Africa Centrali.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

PLURIUM DIOECESIUM

DECLARATIO

Post Decretum editum ab hac Sacra Rituum Congregatione die 14 Decembris 1927, quo constitutum est, ut S. Teresia a Iesu Infante Patrona aeque principalis haberetur cum S. Francisco Xaverio, Missionariorum et Missionum omnium in quavis orbis parte exsistentium, a nonnullis Vicariis Apostolicis quaesitum est quaenam liturgica privilegia iisdem duobus Sanctis, Missionum omnium Patronis aeque principalibus, vi praedicti Decreti, spectent, iuxta rubricas. Porro Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI, in audientia diei 13 vertentis Martii, referente infrascripto Cardinali eiusdem Sacrae Congregationis Praefecto, ad omnem dubium removendum, declarare dignatus est: festa S. Francisci Xaverii et S. Teresiae a Iesu Infante, stante supramemorato Decreto, sub ritu duplici primae classis, cum octava communi a clero saeculari et sine octava a clero regulari, in cunctis missionum locis esse recolenda. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 13 Martii 1929.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

II

TAURINEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI IOANNIS BOSCO, SACERDOTIS FUNDATORIS PIAE SOCIETATIS SALESIANAE ET INSTITUTI FILIARUM B. MARIAE VIRG. AUXILIATRICIS.

Super dubio

An, stante virtutum et duorum miraculorum approbatione tuto procedi possit ad solemnem eiusdem Ven. Servi Dei beatificationem?

Multa sane praeclara et mirabilia gessit operatusque est Ven. Servus Dei Ioannes Bosco pro divina provehenda gloria et humano generi aeterna salute comparanda. Tamquam vir missus a Deo ad hanc duplicem missio-

nem perficiendam, ab excolenda iuvenili aetate initium duxit, quam religionis praeceptis ac officiis imbuere sategit, bonis moribus instruere, eiusque civili institutioni alacriter incubuit, contenditque ut beneficium redemptionis quam pluribus proficeret. Eius voluntas animas quot plures posset Deo lucrandi nullis limitibus coërcebatur, omnesque gentes apostolico quo aestuabat zelo complecti et allicere contendebat. Opes deerant, contrarietates non paucae etiam a viris auctoritate pollentibus fotae, difficultates ex rerum natura partae, obstacula plura animum deiicere debuissent; at Ioannes inceptis alacriter institit, Deoque fortunante, opera suscepta ad optatum exitum perduxit, sibique nomen immortale comparavit, omni commendatione dignum. Plures etiam scripsit vulgavitque libros, ad pietatem inter gentes excitandam et christiana praecepta recolenda valde idoneos, qui hac quoque aetate magno in pretio habentur. Porro siquis conferat humanorum subsidiorum inopiam, in qua saepe versabatur, cum magnitudine rerum gestarum et beneficiis cuivis civium ordini illatis, novum quasi prodigium in eo videbitur intueri. Prodigium, inquam, siquidem divina largitas cum firmissima Ioannis fiducia et liberalitate quasi certatim contendens, istius vires augere, facultates multiplicare, foecundare labores mirifice visa est.

Sed longe mirabilius aestimari potest, istiusmodi virum cernere arduis in negotiis operantem, periculis non paucis obiectum frequenter, cum pueris aliisque diversae indolis agentem, numquam a virtutum christianarum exercitatione diverti, imo earum fastigium esse adeptum, ceu agnitum ac definitum fuit post iuridicas severasque disceptationes decreto solemniter edito die 20 mensis Februarii anno 1927. Plura interim accesserant post Ven. Servi Dei funus prodigia e quibus duo, quot nimirum causae indoles postulabat, rite discussa et ad suetum iuris rigorem expensa, inter miracula recensita sunt per decretum die 19 superioris mensis Martii latum. Unum tamen adhuc discutiendum supererat, videlicet num tuto animo procedi posset ad solemnem Ven. Ioannis Bosco beatificationem. Id praestitum est in generalibus Comitiis postremo coactis coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI, in quibus Revmus Card. Alexander Verde, causae Relator, sequens proposuit dubium: *An stante virtutum et duorum miraculorum approbatione tuto procedi possit ad solemnem Ven. Servi Dei beatificationem.* Qui convenerant omnes tum Reverendissimi Cardinales tum Patres Consultores ex ordine suam suffragationem propitiam protulerunt, qua laetatus est Sanctissimus Pater, sed decretoriam edere sententiam in alium diem differre ratus est, ut tempus ad divinum implorandum lumen sibi suppeteret. Quum vero mentem suam pandere statuisset, hodiernam diem, Dominicam III a gaudiis paschalibus selegit, divinaque

Hostia ferventer oblata, ad se vocari voluit Reverendissimos Cardinales Camillum Laurenti, sacrorum Rituum Congregationi Praefectum, et Alexandrum Verde, causae Ponentem, itemque R. P. D. Carolum Salotti, sanctae Fidei Promotorem generalem, meque infrascriptum Secretarium, quibus adstantibus, nobiliorem hanc ingressus est aulam et pontificio solio sedit, solemnique decreto declaravit: *tuto procedi posse ad solemnem Ven. Ioannis Bosco beatificationem.* Atque hoc decretum publici iuris fieri et in acta sacrorum Rituum Congregationis inseri, Litterasque Apostolicas in forma Brevis de beatificationis solemnibus quantocius in Patriarchali Basilica Vaticana celebrandis expediri mandavit; undecimo kalendas Maii, anno millesimo nongentesimo vicesimo nono.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

III

CONSTANTINOPOLITANA

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII VEN. SERVI DEI DER GOMIDAS KEUMURGIAN SEU COSMAE DE CARBONIANO, SACERDOTIS ET PAROCHI ARMENI IN ODIUM FIDEI INTEREMPTI.

Super dubio

An constet de martyrio et causa martyrii, ac signis seu miraculis in casu et ad effectum, de quo agitur?

In urbe Constantinopolitana primam lucem aspexit Servus Dei Cosma de Carboniano, anno 1658, ex parentibus genitus genere claris, sed schismaticae Armenorum religioni addictis, qui in eadem erudire filiolum studium non modicum adhibuerunt. Traditus itaque ab eisdem fuit praesuli dissidenti Menna de Autep, in pietate ac litteris instituendus ductusque est ab eodem praeceptore in oppidum Sumatiam, ubi armenum idioma optime didicit, et philosophicis ac theologicis disciplinis incubuit. Singulare ingenium statim patefecit, suique non levem admirationem excitavit. Honestissimam tum mulierem uxorem duxit, ac dein illius nationis morem secutus, sacris ordinibus initiari petiit. Sacerdotio insignitus Constantinopolitano clero adiunctus est, vitae honestate, doctrina et virtutibus omnibus maxime commendatus. Ecclesiae parochiali S. Georgii praepositus, in hoc

munere ita se gessit, ut pietate morumque candore cunctis praestaret. Sedulus erat in divinarum scripturarum lectione ac studio, cognitaque catholicae religionis veritate, eidem adhaerere constituit, totoque cordis affectu eam est amplexatus, eiusdemque praestantiam et sanctitatem palam praedicare ac tueri suscepit.

Iam ferme a decennio hanc tenebat vitae rationem, dum invidia in plurimis parta et fota studiose magis magisque exarsit, et in publicum incendium erumpere minabatur. Vehementer enim metuebant plerique ex schismaticis, ut Cosmae concionibus apostolico fervore ac doctrina refertis ad catholicam profitendam fidem compellerentur plures et dissidentium numerus valde minueretur. Quare nullum non moverunt lapidem, ut ille a Constantinopolitana urbe deiiceretur. Sed, rei difficultate perpensa, quippe non cuncta removeri poterant pericula, de eo e vivis eripiendo statuerunt. Quod uti rescivit Servus Dei ab insectatorum insidiis aufugere studuit diuque delituit, ne in eorum manus incideret, sed acrius undique quaesitus, deprehensus est. Postquam autem semel a captivitate se pretio redemisset, postremo domi iterum, se ipso offerente, Cosma captus et in vinculis coniectus fuit. In iudicium raptus, ac de rebus fidei a magno Visirio interrogatus, immotus catholicam religionem professus est, ac de nullo alio crimine argutus fuit, nisi de eius amicitia cum Francis, quibuscum veram fidem profitebatur in detrimentum schismaticae religionis. Rem Dei Famulus candide explanavit, sibique oblatam libertatem recusavit, ne veritati et sanctitati fidei, quam profitebatur, iniuriam inferret. Ad tribunal Galatae, postea a Visirio missus, ibique ab accusatoribus criminationibus iisdem impetitus, capite damnatus est, feralisque sententia ad magnum Visirium confirmanda missa est. Tunc denuo Servus Dei, iam in carcere sacramentali exomologesi expiatus et sacra synaxi refectus, bonam confessionem, firmo animo, de fide catholica tulit. Innocentiam vero suam tuitus est Dei Famulus, quae puniri nequibat, quum de rebus fidei non esset magno Visirio damnare quempiam; sed, clamitante populo et sanguinem Cosmae super se et filios invocante, ad necem ducendus satellitibus traditur Servus Dei, illorum duci propositis praemiis si eum ad eiurandam fidem induxissent, eiusque vitae parcere valuissent. Cum eo ad necem, eamdem ob fidei causam, rapti sunt duo viri catholici, quorum intuitus infirmitatem, ut eorumdem animis adderet robur, instanter petiit gladio perimi post ipsorum necem. Res concessa non fuit, ac duo illi viri mortis conspectu deterriti, a fide catholica deficientes libertatem adepti sunt. Cosma vero precibus et psalmis iugiter intentus fidei professionem, dum gladio percutiendus erat, devote iteravit, effusoque sanguine testimonium praebuit fidei catholicae veritati.

Iure itaque illud asseri de eo potest, quod Ecclesia de suis martyribus canit: *Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit.* Haec fuit catholicorum vox, haec plurimorum sententia quae etiam palam audita est; sed temporum et locorum nequitia impedimento fuit, quominus iuridicae probationes statim, uti rerum natura et adiuncta exposcebant, colligerentur. Vix autem licuit, suppleti sunt notitiarum fontes etiam per authentica documenta et iuratas depositiones testium parium vel supparium, quae loco processus informativi habenda esse summus Pontifex Pius IX indulsit ad omnes iuridicos effectus. Signata deinceps Commissione introductionis Causae, conditisque Apostolicis tabulis, habita est die 6 Martii anno 1928 penes fel. rec. Cardinalem Antonium Vico, causae Ponentem, Congregatio Antepraeparatoria super Servi Dei martyrio, causa martyrii et signis; die autem 15 Ianuarii 1929 Praeparatoria in Palatio Apostolico Vaticano; atque die 9 huius mensis Aprilis universus disceptatorum coetus locum habuit coram Ssmo Domino nostro Pio Papa XI, in quo a Revmo Cardinale Francisco Ehrle, causae Ponente, enunciatum est ad discutiendum dubium: *An constet de martyrio et causa martyrii et signis in casu et ad effectum, de quo agitur?* Quotquot convenerant tum Reverendissimi Cardinales tum Patres Consultores sua tulerunt suffragia, quibus receptis Beatissimus Pater suam decretoriam edere sententiam in alium diem differendam censuit, pleniorem sibi caelestis luminis claritatem precibus imploraturus.

Quum vero iudicium suum proferre constituisset, hodiernam diem Dominicam III post Pascha designavit, atque, sacro facto, accersiri voluit Reverendissimum Cardinalem Camillum Laurenti, sacrorum Rituum Congregationi Praefectum et Cardinalem Franciscum Ehrle, causae Relatorem, itemque R. D. P. Carolum Salotti, Sanctae Fidei Promotorem generalem, meque infrascriptum Secretarium, iisque convenientibus in nobiliorem Vaticani aulam, sedens in Pontificio solio, edixit: *Constare de martyrio et causa martyrii, et ad ulteriora procedi posse.* Hoc vero Decretum evulgari et in acta sacrae Rituum Congregationis referri praecepit, undecimo Kalendas Maii, anno millesimo nongentesimo vicesimo nono.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

APPROBATUR COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM, QUIBUS RR. PP. INDULGENTIAS ADNEXUERUNT AB A. 1899 AD A. 1928.

DECRETUM

Post editum a Sacra Congregatione Indulgentiarum sacrarumque Reliquiarum anno 1898 opus, cui titulus: « Raccolta di orazioni e pie opere, per le quali sono state concesse dai Santi Pontefici le Sante Indulgenze », valde excrevit Indulgentiarum concessionum numerus, quarum plurimae a christifidelibus ignorantur vel debito modo non cognoscuntur. Enimvero, Indulgentiarum collectiones fuerunt quidem, post publicationem recensiti operis, a privatis auctoribus confectae, imo nonnullae etiam a Sacra Congregatione S. Officii aut a Sacra Poenitentiaria documentis authenticis conformes declaratae; eaedem tamen vel non amplius venales prostant, vel non omnes concessiones hucusque factas complectuntur, vel continent preces, pia opera, Indulgentiarumque concessiones, quae aliquas immutationes postea subierunt.

Ideo necessarium visum est preces et pia opera, Indulgentiis ab anno 1899 a S. Sede ditata, in unum colligere et in vulgus edere; quod quidem ipsamet Sacra Poenitentiaria Apostolica perficiendum curavit.

In Audientia vero infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori die 4 Ianuarii 1929 concessa, SS. D. N. Pius div. Prov. Pp. XI collectionem hanc, typis Vaticanis impressam, approbavit et confirmavit, et, abrogatis generalibus Indulgentiarum concessionibus post dictum annum factis et in eadem collectione non relatis, ipsam tantum uti authenticam haberi mandavit.

Datum Romae, e Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 22 Februarii 1929.

L. CARD. LAURI, *Poenit. Maior.*

L. ✠ S.

Ioannes Teodori, *S. P. Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 9 Aprile 1929, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'Augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi, hanno discusso e dato il loro voto dapprima sul dubbio detto del *Tuto,* per la solenne beatificazione del Ven. Servo di Dio Giovanni Bosco, Fondatore della Pia Società Salesiana e dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice, e quindi sul martirio del Ven. Servo di Dio Cosma da Carboniano, Sacerdote e Parroco Armeno, ucciso, come si asserisce, in odio alla Fede.

Martedì, 16 Aprile 1929, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, Ponente della Causa di Beatificazione o Dichiarazione del Martirio del Ven. Servo di Dio Giorgio Haydock e compagni, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Antipreparatoria,* nella quale dai Revmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio se consti del martirio, della causa del martirio e dei segni o prodigi del medesimo Servo di Dio e Compagni, uccisi, come si asserisce, in odio alla Fede.

Martedì, 23 Aprile 1929, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'Augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi, hanno discusso e dato il loro voto dapprima sul dubbio detto del *Tuto* per la solenne beatificazione della Ven. Serva di Dio Teresa Margherita Redi del Sacro Cuore di Gesù, Religiosa professa dell'Ordine dei Carmelitani Scalzi, e quindi su tre miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione del Ven. Servo di Dio Claudio La Colombière, Sacerdote professo della Compagnia di Gesù, i quali miracoli vengono proposti per la sua beatificazione.

SACRA PENITENZIERIA APOSTOLICA

AVVISO DI CONCORSO

Nella Sacra Penitenzieria Apostolica avrà luogo il concorso all'ufficio di Sostituto per le Indulgenze.

I sacerdoti che volessero prendervi parte, dovranno esibire alla Segreteria dello stesso Sacro Tribunale, dentro il mese di Maggio p. v., la domanda col *nulla osta* del rispettivo Ordinario e del Vicariato di Roma, insieme ai docu-

menti degli studi ecclesiastici compiuti, dei gradi accademici conseguiti e di altri titoli.

L'esame del concorso consisterà in una prova scritta su temi riguardanti la materia delle Indulgenze e si terrà in particolare considerazione la conoscenza di lingue estere.

Il detto esame si farà nei locali della Sacra Penitenzieria (Palazzo del S. Uffizio), alle ore 8 del 15 Giugno p. v.

Dalla Sacra Penitenzieria Apostolica, il 24 Aprile 1929.

S. Luzio, *Reggente.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, in data 8 Giugno 1928, la Santità di Nostro Signore si è benignamente degnata di annoverare fra i Consultori della Sacra Congregazione *Pro Ecclesia Orientali:*

L'Illmo e Revmo Monsig. Francesco Roberti, Rettore del Pontificio Seminario Romano Minore;

il Revmo D. Angelo Gragnani;

il Revmo P. Francesco Saverio D'Ambrosio, Procuratore Generale dei Minori Conventuali;

il Revmo P. Antonio Mills, Procuratore Generale dei Servi di Maria;

il Revmo P. Dionisio Holoveckyi, Rettore del Pontificio Collegio Ruteno;

il Revmo P. Ippolito della S. Famiglia, Carmelitano Scalzo, professore di Diritto Canonico nel Collegio di S. Teresa.

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

23 Novembre 1928. L'Emo Sig. Cardinale Giovanni B. Nasalli Rocca di Corneglíano, *Protettore della Congregazione delle Ancelle del S. Cuore di Gesù sotto il patrocinio di S. Giuseppe* (Bologna).

26 » » L'Emo Sig. Cardinale Luigi Capotosti, *Protettore delle Religiose del Ssmo Sacramento* (Valence-sur-Rhône).

5 Febbraio 1929. L'Emo Sig. Cardinale Basilio Pompilj, *Protettore dell'Istituto delle Suore di S. Anna della Provvidenza* (Torino).

27 » » L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore delle Suore della Misericordia di Victoria e Tasmania* (Melbourne).

5 *Febbraio* 1929. L' Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore delle Suore della Provvidenza* (Portieux).

12 *Marzo* » L' Emo Sig. Cardinale Camillo Laurenti, *Prefetto della Sacra Congregazione dei Riti.*

23 » » L' Emo Signor Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore delle Suore della Misericordia di Monte S. Angelo* (North Sydney).

» » » L' Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore delle Suore di Carità* (Sydney).

25 » » L' Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore della Congregazione delle « Sisters of Mercy » di Goulburn.*

27 » » L' Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore della Congregazione delle Religiose della Dottrina Cristiana* (Tournai).

12 *Aprile* » L' Emo Sig. Cardinale Raffaele Merry del Val, *Protettore dell'Istituto dei Fratelli delle Scuole Cristiane* (Lembecq).

13 » » L' Emo Sig. Cardinale Alessio Enrico Lépicier, *Protettore delle Suore della Croce* (Chavanod, Annecy).

Assistenti al Soglio Pontificio:

12 *Gennaio* 1929. Monsig. Francesco Guglielmo Howard, Vescovo di Covington.

5 *Marzo* » Monsig. Tommaso Trussoni, Arcivescovo di Cosenza.

23 » » Monsig. Adamo Hefter, Vescovo di Gurk.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

19 *Giugno* 1928. Monsig. Giulio Barskowski, della diocesi di Culma.

» » » Monsig. Ludovico Rogacki, della medesima diocesi.

8 *Febbraio* 1929. Monsig. Andrea Boucher, dell'archidiocesi di Parigi.

» » » Monsig. Ludovico Prunel, della medesima archidiocesi.

8 *Aprile* » Monsig. Antonino Barbaro, dell'archidiocesi di Messina.

» » » Monsig. Pio Giardina, della medesima archidiocesi.

18 » » Monsig. Cosimo Lezzi, della diocesi di Nardò.

Prelati Domestici di S. S.:

8 *Giugno* 1928. Monsig. Stanislao Koprowski, della diocesi di Sandomir.

16 » » Monsig. Francesco Liss, della diocesi di Culma.

» » » Monsig. Paolo Czaplewski, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Giuseppe Szydzik, della medesima diocesi.

16 Giugno 1928. Monsig. Sigismondo Rogala, della medesima diocesi.
19 » » Monsig. Saverio Klimaszewski, della diocesi di Tiraspol.
28 Novembre » Monsig. Ludovico Borkowski, dell'archidiocesi di Mohilew.
9 Dicembre » Monsig. Carlo Gamba, della diocesi di Cremona.
9 Gennaio 1929. Monsig. Roberto Aldovrandi, dell'archidiocesi di Bari.
» » » Monsig. Michele Samarelli, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Pietro Maddalena, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Vito Vendemmia, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giovanni Anaclerio, della medesima archidiocesi.
24 » » Monsig. Eugenio Bányay, della diocesi di Hajdodurog (Rito greco).
26 » » Monsig. Carlo Gybney, della diocesi di Brooklyn.
» » » Monsig. Tommaso Lynch, della medesima diocesi.
26 » » Monsig. Tommaso Cronin, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Guglielmo Farrell, della medesima diocesi.
6 Febbraio » Monsig. Ludovico Saunier, dell'archidiocesi di Besançon.
17 » » Monsig. Agostino Musitelli, della diocesi di Bergamo.
18 » » Monsig. Pietro Marazzi, della diocesi di Crema.
» » » Monsig. Carlo Franceschini, della medesima diocesi.
5 Marzo » Monsig. Michele Barry, dell'archidiocesi di Dubuque.
» » » Monsig. Giuseppe Agostini, della diocesi di Como.
» » » Monsig. Giovanni Battista Rapella, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Andrea J. Burns, della diocesi di Rockford.
» » » Monsig. Giovanni P. Mc Guire, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Federico F. Connor, della medesima diocesi.
8 » » Monsig. Cristiano Greinz, dell'archidiocesi di Salisburgo.
23 » » Monsig. Ernesto Lumini, della diocesi di Lodi.
25 » » Monsig. Adolfo Tenora, della diocesi di Brno.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda dell'Ordine Piano:

16 Ottobre 1928. Al sig. Amedeo Giovanni Battista Richardet, dell'archidiocesi di Besançon.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

16 Febbraio 1929. Al sig. barone Giovanni Beck-Friis, Ciambellano di S. M. il Re di Svezia.
6 Aprile » Al sig. Enrico Dorchy, dell'archidiocesi di Malines.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

14 Marzo 1929. Al sig. comm. Enrico Vuillemenot, Tenente Colonnello della Guardia Palatina d'Onore di S. S.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

16 Marzo 1929. Al sig. Orazio Fernández y Fernández (Cile).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

10 Ottobre 1928. Al sig. cav. Narciso Desfontaines, della diocesi di Lilla.
30 Novembre » Al sig. Luigi Hayaux du Tilly, della diocesi di Versailles.
5 Marzo 1929. Al sig. Ippolito A. F. Panhard, dell'archidiocesi di Parigi.
8 » » Al sig. cav. Massimiliano Prud'homme, della diocesi di St-Dié.
12 » » Al sig. dott. Rodolfo Weyermann, dell'archidiocesi di Bamberga.
13 » » Al sig. avv. Francesco Ferrazza (Roma).
14 » » Al sig. dott. Ernesto Ambrogio Giacomo Mordret, della diocesi di Le Mans.
15 » » Al sig. avv. Alfredo Silveri (Roma).
» » » Al sig. cav. Emilio Bertinot, dell'archidiocesi di Parigi.
26 » » Al sig. Leone Lalanne, della diocesi di Annecy.
4 Aprile » Al sig. Arturo Ugo Klieber, della diocesi di Breslavia.
5 » » Al sig. Giuseppe Eugenio Chapleau, dell'archidiocesi di Quebec.
6 » » Al sig. Francesco Giuseppe Macken, del Vicariato Apostolico del Nilo Superiore.
12 » » Al sig. ing. Francesco Tappani, della diocesi di Pozzuoli.
» » » Al sig. ing. Giulio Barbieri, della medesima diocesi.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

30 Maggio 1928. Al sig. ing. Luigi Notari, della diocesi di Monaco (Principato).
» » » Al sig. arch. Fulberto Aureglia, della medesima diocesi.
28 Ottobre » Al sig. Paolo Béhaghel, della diocesi di Lilla.
14 Novembre » Al sig. Giovanni Be Benedictis, della diocesi di Civita Castellana.
26 » » Al sig. Filippo Desurmont, della diocesi di Lilla.
29 » » Al sig. Ludovico Delagrange, della medesima diocesi.
9 Gennaio 1929. Al sig. Leone Italiani (Roma).
10 » » Al sig. Leone Crowley, dell'archidiocesi di Milwaukee.

19 Gennaio 1929. Al sig. conte Alessandro Paar, della diocesi di Budejovice.
» » » Al n. u. Teofilo Henneberg-Spieghel, della medesima diocesi.
26 » » Al sig. Giuseppe Lilly, della diocesi di Brooklyn.
» » » Al sig. Patrizio Mallon, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giorgio Hoffmann, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Tommaso Murray, della medesima diocesi.
29 » » Al sig. Giulio Adolfo Lefrançois, dell'archidioc. di Quebec.
30 » » Al sig. Giuseppe Minelli, dell'archidiocesi di Bologna.
1 Febbraio » Al sig. Choucri Cardahi, dell'archidiocesi di Beyrouth.
5 Marzo » Al sig. Enrico Antonio Schouten, della diocesi di Haarlem.
» » » Al sig. Giovanni Carlo M. Mathivon, della diocesi di Clermont.
» » » Al sig. Maturino Thomas, della diocesi di Quimper.
9 » » Al sig. Fernando Pariset, dell'archidiocesi di Lione.
13 » » Al sig. Raffaele Palestini (Roma).
15 » » Al sig. dott. Vittorio Molinari, dell'archidiocesi di Torino.
18 » » Al sig. Clemente Schellens, della diocesi di Bois-le-Duc.
22 » » Al sig. Ludovico P. Gagnon, dell'archidiocesi di Quebec.
27 » » Al sig. dott. Zeffirino Giasson, della medesima diocesi.
12 Aprile » Al sig. dott. Ermanno Gatersleben, della diocesi di Würzburg.
» » » Al sig. dott. Alfonso Foerster, della medesima diocesi.
» » » Al sig. dott. Edoardo Bundschuh, della medesima diocesi.
15 » » Al sig. Giovanni F. Buffart, della prefettura apostolica di Padang.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

4 Gennaio 1929. Al sig. Giuseppe Fonteyne (Belgio).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

2 Febbraio 1929. Al sig. Nicola Giuseppe Arnold, della diocesi di Liegi.
17 Aprile » Al sig. barone Paolo von Stengel (Baviera).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

18 Settembre 1928. Al sig. Giorgio Gentil, Ministro di Haiti presso la S. Sede.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

4 Marzo 1929. Al sig. cav. Antonio Regis, della diocesi di Ivrea.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

14 Novembre 1928. Al sig. Giuseppe Luccioli, della diocesi di Orte.
17 » » Al sig. Giuseppe Sivák, della diocesi di Neosolio.
30 Gennaio 1929. Al sig. Diotallevio Tomba, dell'archidiocesi di Bologna.
4 Marzo » Al sig. Antonio Ellena, della diocesi di Ivrea.
» » » Al sig. Michele Riccardi, della medesima diocesi.
15 » » Al sig. Giovanni Amelotti, dell'archidiocesi di Torino.
23 » » Al sig. Giuseppe Filipello, della medesima archidiocesi.
25 » » Al sig. Alvaro Duarte Moreira Marques (Portogallo).
27 » » Al sig. Paolo Ellerbeck, della diocesi di Breslavia.
11 Aprile » Al sig. dott. Alberto Franz, della diocesi di Würzburg.
» » » Al sig. dott. Federico Pfrien, della medesima diocesi.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

26 Gennaio 1929. Monsig. Francesco Connolly, della diocesi di Brooklyn.
» » » Monsig. Francesco Oechsler, della medesima diocesi.
4 Marzo » Monsig. Leopoldo Ivanisević, della diocesi di Spalato.
7 » » Monsig. Giovanni Svestka, della diocesi di Brno.
» » » Monsig. Silvestro Kulhanek, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Metodio Marvan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Lino Cassani, della diocesi di Novara.
11 » » Monsig. Mario Böhm (Roma).
» » » Monsig. Giuseppe Frediani (Roma).
15 » » Monsig. Francesco Vistalli, della diocesi di Bergamo.
23 » » Monsig. Venceslao Otta, della diocesi di Litomerice.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

24 Gennaio 1929. Monsig. Giuseppe Braga, della diocesi di Cagli.
14 Febbraio » Monsig. Edoardo Vignati, dell'archidiocesi di Milano.

Cappellani Segreti d'Onore di S. S.:

12 Marzo 1929. Monsig. Adelmo Bisteghi, dell'archidiocesi di Bologna.
» » » Monsig. Celso Venturi, della medesima archidiocesi.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

21 Febbraio 1929. Il Sig. Eugenio Tiberghien, della diocesi di Lilla.

NECROLOGIO (*)

4 Aprile 1929. Monsig. Domenico Berré, Vescovo di Bagdad, Delegato Apostolico della Mesopotamia, Kurdistan e Armenia Minore.

8 » » Monsig. Eugenio Bernardo Corrigan, Vescovo tit. di Macre.

11 » » Monsig. Riccardo Lacy, Vescovo di Middlesborough.

14 » » Monsig. Carlo Hryniewicki, Arcivescovo tit. di Perge.

(*) Ex praecedenti Necrologio, pag. 176, itemque ex *Annuario Pontificio pel 1929*, pag. 904 delenda prorsus est mentio R. P. D. Henrici Léonard.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
ANNUARIO PONTIFICIO per l'anno 1929. Volume in-12°, di pp. 986, adorno di un artistico ritratto di Sua Santità Pio XI. - Legato in tela rossa, con titolo in oro e stemma sul piano . . .	25 —	28 —	35 —

CODEX IURIS CANONICI

PII X Pontificis Maximi iussu digestus, BENEDICTI Pp. XV auctoritate promulgatus, praefatione Emi PETRI Card. GASPARRI, et indice analytico-alphabetico auctus. -

Editio in-12° cum Pontium annotatione (cm. 12 1/2 × 19 1/2), characteribus nitidis lectuque facillimis, charta subtili; fol. XLVIII-932 . .	24 —	25,50	30 —
Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo	30 —	31,50	36 —
Idem, *charta indica*	30 —	31 —	35 —
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	36 —	37 —	41 —
Officium et Missae in Nativitate Domini, *cum cantu*, iuxta ordinem Breviarii et Missalis Romani. Editio typica Vaticana. - Vol. in-8°, pp. 112, charta optima	5 —	6 —	7,50
Officium et Missae in Festo D. N. Iesu Christi Regis, *cum cantu*. Editio typica Vaticana. - Vol. in-8°, pp. 88, charta optima	5 —	6 —	7,50

BREVIARIUM ROMANUM

(totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, *Pii Papæ X auctoritate reformatum*. - Quarta editio post typicam (1928).

Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 33, gramm. 750 pondo. - Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160 × 100.

Propria aliarum Dioecesium si quidem eadem forma foliorum ac Breviarium nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Breviario nostris curis et absque pretii augmento consuentur.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
— In *brochure*	75 —	77 —	82 —
— (A) *Volumen corio nigro contectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca*	95 —	97 —	102 —
— (B) *Idem. cum sectione foliorum aurea*	98 —	100 —	105 —
— (C) *Idem. corio caprino primae selectionis*	115 —	117 —	122 —

NB. - Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, imminutio pretii conceditur.

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

Nuper in luce edita:

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
MISSA IN FESTO SACRATISSIMI CORDIS IESU, ***cum cantu,*** **iuxta Ordinem Missalis Romani.** – Editio typica Vaticana. In-8°, pp. 12, charta optima	1,50	1,60	1,75
OFFICIUM IN FESTO SACRATISSIMI CORDIS IESU, ***cum cantu,*** **iuxta Ordinem Breviarii Romani.** – Editio typica Vaticana. In-8°, pp. 16, charta optima	1,75	1,85	2 —
MISSA NOVISSIMA ***Cogitationes Cordis*** **DE SACRATISSIMO CORDE IESU,** in Festo et pro votiva adhibenda ex decreto S. R. C., 29 Ianuarii 1929. In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,75	0,85	1 —
Idem, ***cum cantu.*** Praefatio solemnis. Praefatio ferialis. Pp. 8, in-4°, grandezza della pagina cm. 27×18,5; nei margini cm. 22,5×32 . .	1,50	1,65	1,75
OFFICIUM FESTI ET OCTAVAE SACRATISSIMI CORDIS IESU in Proprio de Tempore inserendum Feria VI post Octavam Ssmi Corporis Christi, ex decreto S. R. C. 29 Ian. 1929. In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 84, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 11,5×17,5 . . .	2,50	2,60	2,75
Idem. con copertina nera, taglio rosso	3,25	3,35	3,50
COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM quibus Romani Pontifices in favorem omnium christifidelium aut quorumdam coetuum personarum indulgentias adnexuerunt ab anno 1899 ad 1928. Editio in-18°, pp. XII-480, linteo anglico contectum, cum titulo impresso	12 —	12 —	14 —

DECRETUM. - Post editum a Sacra Congregatione Indulgentiarum sacrarumque Reliquiarum anno 1898 opus, cui titulus: «Raccolta di orazioni e pie opere, per le quali sono state concesse dai Santi Pontefici le Sante Indulgenze», valde excrevit Indulgentiarum concessionum numerus, quarum plurimae a christifidelibus ignorantur vel debito modo non cognoscuntur. Enimvero, Indulgentiarum collectiones fuerunt quidem, post publicationem recensiti operis, a privatis auctoribus confectae, imo nonnullae etiam a Sacra Congregatione S. Officii aut a Sacra Poenitentiaria documentis authenticis conformes declaratae; eaedem tamen vel non amplius venales prostant, vel non omnes concessiones hucusque factas complectuntur, vel continent preces, pia opera, Indulgentiarumque concessiones, quae aliquas immutationes postea subierunt.

Ideo necessarium visum est preces et pia opera, Indulgentiis ab anno 1899 a S. Sede ditata, in unum colligere et in vulgus edere; quod quidem ipsamet Sacra Poenitentiaria Apostolica perficiendum curavit.

In Audientia vero infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori die 4 Ianuarii 1929 concessa, SS. D. N. Pius div. Prov. Pp. XI collectionem hanc, typis Vaticanis impressam, approbavit et confirmavit, et, abrogatis generalibus Indulgentiarum concessionibus post dictum annum factis et in eadem collectione non relatis, ipsam tantum uti authenticam haberi mandavit.

Datum Romae, e Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 22 Februarii 1929.

LAURENTIUS Card. LAURI, *Poenit. Maior.*

L. ✠ S.

Ioannes Teodori, *S. P. Secretarius.*

Antiphonale Sacrosanctae Romanae Ecclesiae pro diurnis horis, a Pio Pp. X restitutum et editum et Ssmi D. N. Benedicti XV auctoritate recognitum et vulgatum. Romae, 1919. Un volume in-8° di complessive pagine 1010, adorno di un'artistica immagine a colori e di molte ed accurate incisioni in nero (gr. 1040) . . . . . 15 — 18 — 20,50

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).